

[Jens Frandsen.]

begrunde, at man gjorde det. Jeg mener ikke, man i dag har den tilstrækkelige økonomiske baggrund for at afskaffe disse afgifter.

Derfor kan jeg såmænd slutte med at sige, at man kan have en hel del sympati for at afskaffe nogle af dem, men måske ikke rigtig har noget at have denne sympati i. Vores forbrugsbeskatning i det hele taget er jo ikke noget, vi gennemfører for at hæmme forbruget; det er naturligvis først og fremmest for at skaffe penge i statskassen. Enkelte afgifter, derunder giftskatter og tobaksafgifter, kan der måske være andre begrundelser for, men i det store og hele er det vel nok denne begrundelse, der ligger bagved, og jeg ser ikke i dag nogen mulighed for at slække på finanspolitikken.

Dagmar Andreasen: Jeg ville være i stand til at fremføre mange og, synes jeg selv, særdeles gode argumenter for afskaffelse af flere af disse punktskatter, og jeg har i grunden kun ét argument imod, nemlig det, at folketinget har disponeret over de penge, som de indbringer; og sammenholdt med, at hr. Aksel Larsen lige har foreslået momsen nedsat til 10 pct. fra 12½ pct., er det lidt vanskeligt at tage dette forslag alvorligt. Jeg må på det radikale venstres vegne afvise lovforslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aksel Larsen): Ja, den sidste ordfører, fru Dagmar Andreasen, talte i hvert fald befriende klart, og man kan ikke beskyldte hende for, at hun holder paratetaler, når hun rent brutalt siger, at dette vil hun absolut afvise.

De øvrige ordførere fra regeringspartierne var ganske anderledes velvillige. De ville gerne forhandle, og de kunne godt tænke sig at afskaffe papir- og papskatten og sådan noget, vel at mærke når der blev mulighed, naturligvis, men der var dog en smule forhandlingsvilje, og det var der

jo sådan set også fra finansministerens side. Han var ikke ubetinget afvisende, men havde naturligvis det argument, som vi godt kender, at staten har brug for pengene, og derfor kan den ikke undvære dem lige nu. Der er et provenu på 250 mill. kr. om året, og det kan man ikke undvære, og i øvrigt agter man at tænke på det, når regeringen kommer noget længere frem i sit arbejde med at kulegrave hele afgiftssystemet.

Ja men jeg vil bede om, at man forstår, at dette lovforslag er fremsat, fordi vi mener, at her er der nogle forbrugsafgifter, som ikke burde opretholdes, hvordan man end ser på det, og hvordan statskassen end ellers har det. Det er almindelige forbrugsartikler; nå ja, måske vil nogen henvise til spillekortene, som blev beskattet for mere end 100 år siden. Jeg henviser til, hvad jeg sagde i min fremsættelsestale, at denne afgift giver 900.000 kr. om året, så jeg tror altså ikke, det ville ruinere staten at afskaffe den, og hvis man i stedet for ville enten forbyde reklamelotterierne eller beskatte reklamelotterierne, så kunne der hentes en hel masse penge dér, mange flere, end man får både på spillekort og på grammofonplader og meget andet. Men ellers er det jo da ganske almindelige forbrugsartikler, det drejer sig om her.

Man har her brugt udtrykket giftskatterne. Dermed vil man sige, at det er både moralsk og i anden henseende forsvarligt at lægge skat på tobak og spiritus og den fattige mands snaps uanset målebægerets størrelse osv., men det er der altså ikke tale om her. Nej, det er der netop ikke tale om her. Det er almindelige forbrugsvarer, papir, pap, elektriske pærer, sikringer osv., noget, man simpelt hen er nødt til at bruge, og det forekommer mig ikke rigtigt, at man opretholder en beskatning af disse varer. I hvert fald må ethvert argument for opretholdelse af en sådan beskatning være bortfaldet, efter at de pågældende varer er blevet momset. Det var en af forudsætningerne for indførelsen af momsen, at man derefter under en kule-